

A. no. 3.

(3)

संहितावृत्तौ आवाटयोगव्याप

वृत्तौ

संगता श्रीली

Sans.

181.4

S267

यदूनं भवति

लितमधिकातामुपैत्याधिकां कृति तद्बुद्धिस्तस्यान्वा
देस्तस्मिन्वर्षे बुद्धिर्भवति तत्र जायते मन्त्रोऽस्मिन्भवति
येन तत्रलाभमिन्त्रणीयेत्यर्थः तथा च समाससंज्ञि
तायाम् तलित्ताधिवसिनामन्त्रेद्युर्यदधिकं भवति
बीजम् आषाढपौर्णमास्या तद्बुद्धिः तत्र मं त्रो
यम् ॥ ॥ अथ मेव मंत्र मार्घ मास ॥ ॥
स्तोतव्यामुं यो गेन सत्पादेवी सरस्वती दर्शयिष्यति
यत्सत्पंसत्प ब्रह्मासि येन सत्पेन चंद्राको प्ररुज्योति
र्गणस्तथा उन्निष्ठनीरुपूर्वेण पश्चादस्तं ब्रजन्निच य
त्सत्पंसर्वदेवेषु यत्सत्पंसत्प ब्रह्मवादिषु यत्सत्पंसत्प
लोकेषु तत्सत्पमिह दृश्यताम् ब्रह्मणे इहितासि
त्वमादित्येति प्रकीर्तिता काशपी गो व्रतश्चैव नामतो

सत्यं

२
विश्रुतात्तु ला लोतयेति मात्तलाश्रनेनमन्त्रयोगेन
महत्तोतयास्तवनीयासत्पासत्पस्वदृपासारस्वतीदेवी
हेसत्पेसत्पद्वेपेसत्पं परमार्थवददर्शयिष्यामियस्माद
सित्वंसत्पब्रतासत्पमेवब्रतंयस्याः वंडाकोशशिम्यर्थो
यलाश्चान्येभौमादयः तथाज्योतिर्गणज्योतिषां तारा
णां गणास्समूहायेनसत्पेन पूर्वणपूर्वस्यादिशुप्ति
ष्टुतिउदयंयान्तिइलासिंल्लोके तथापश्चात्पश्चिमा
यांदिशपुस्तं ब्रजन्तिअस्तमयंयान्ति यथासर्वेषुदेवे
षु यत्सत्पंयश्चब्रह्मवादिषु सत्पं परंब्रह्मयेवदन्ति
त्रिषुलोकेषु ध्रुवंस्वराख्येषु यत्सत्पं तत्सत्पमि
लासिंस्तलाकर्माणिदृश्यताम् तंब्रह्माकमलजस्य
उहितातनयाः असिभवसि तथाआदित्याअदि

तेरपत्वं इत्येवं प्रकारप्रकीर्तिता कथिता गोत्रतः
 काश्यपीकाश्यमगोत्राणामतस्तज्ञयात्तला इति
 वविश्रुताख्याता ॥ अथ तलाया लक्षणज्ञानमा
 रुन्दो मंचत्तस्तत्र कसन्निबद्धं षडंगुलं शिष्यक
 कवत्तमस्याः स्तत्र प्रमाणं च दशांगुलानि षडेव क
 लोभय शिष्यकवत्तमस्याः स्तत्र प्रमाणं च दशांगु
 लानि षडेव कलोभय शिष्यक मध्ये अस्यास्तलायाः
 शिष्यकवत्तमो मंचकार्यम् यत्र स्थितानि इव्यानि
 परिच्छिद्यन्ते तच्छिष्यकवत्तम् तच्च तस्तत्र क
 सन्निबद्धं च तर्भिस्तत्रैस्तत्रभिः सन्निबद्धं संलग्नं
 कार्यम् तच्च शिष्यकवत्तं षडंगुलं प्रमाणं येः
 स्तत्रैस्तद्वध्यन्ते तेषां प्रमाणं दशांगुलानि उत्तम्य
 म

शिक्यमध्ये शिक्यद्वयस्यान्तः कक्षापूर्वेषु उलंकार्य
 म् कक्षाशब्देन ग्रहणस्तत्रैतद्वध्यते तेषां प्रमाणं
 दशांशुलानि उदयशिक्यमध्ये शिक्यद्वयस्यान्तः क
 क्षापूर्वेषु उलंकार्यम् कक्षाशब्देन ग्रहणस्तत्र
 मुख्यते कथं तत्र द्वयानि परिच्छेद्यानीत्याहुः ॥ या
 म्ये शिक्ये कांचनं सन्निवेशं शेषद्वयाण्युत्तरं हूनि चै
 व तोयैः कौथैः स्पृष्टिभिस्तस्मै श्वष्टिहीना मध्यमा
 वोत्तमा च दत्तैर्नार्गगोहयाद्याश्वलोम्नाहेम्नाभूपा
 स्मिक्तकेन द्विजाद्याः तद्वद्देशवर्षमासादिषु शेषद्व
 व्याणात्मकपस्थितानि याम्येदक्षिणेशिक्ये कांचनं
 सवर्णं सन्निवेशं स्थापनीयम् शेषाणि सर्वद्वयानि
 तथा श्वबूनिपानीयानि उत्तरे शिक्ये सन्निवेश्यानि एत

उक्तं भवति स्वर्णं यदा परिच्छिद्यते तदा दक्षिणे विनि
 वेशयेत् अन्यानि सर्वाण्युत्तर इति तोयैर्जलैः कौषेः
 रूपसंभवैः वृद्धिमद्भिर्हीना वृष्टिर्भवति स्पृदिभिः नादे
 देयैर्जलैः वृद्धिमद्भिर्मध्यमा वृष्टिर्भवति नाति बद्धी
 नात्पल्या तथा सारसेसरः संभवै वृद्धिमद्भिर्जलै
 रुत्तमा प्रधाना वृष्टिर्भवति केचिद्वृद्धिर्हीना मध्यमा
 चोत्तमा चेति पठन्ति सस्यानां वृष्टिर्भवति न चैतत्तृणे
 भनम् दत्तैः नागा इति नागाः करिणो दत्तैर्हस्तिदत्तैः
 परिच्छेद्याः गोकुयाद्याश्च गोमनागावः कृयाः अश्वाः आ
 दिग्रहणात् खरकरभक्का गलमेघाः एते सर्व एव लो
 म्ना परिच्छेद्याः कृन्ना स्वर्णं न भूपा राजानाः परिच्छेद्याः
 सित्य केन मधूच्छिष्टेन द्विजाद्या ब्रह्मणाद्याश्च त्वारो व

णः ब्राह्मणः क्षत्रियवैश्यशूद्राः देशमध्यदेशश्रुतयः
 वर्षाण्येष्टाण्यथेष्टानिमासावर्षात्तस्याः दिशश्चपूर्वा
 द्याः शुभाशुभज्ञानार्थं यद्वै ^{यत्} त्स्मित्येकेनैव परिच्छेद्याः
 शेषाण्यनुक्तानियानिद्रव्यानि तान्यात्मद्रूपस्थितानि
 स्वयमेव परिच्छेद्यानिधान्ये ^{न्याद्वै} दीत्रातीत्यर्थः ॥ १॥ केमी
 प्रधानारजते न मध्यातयो बलाभे त्वद्विरेणकार्या ॥
 विद्धः पुमान्ये न शरेण सावातला प्रमाणेन भवेद्वि
 तस्तिः केमीसौवर्णतला प्रधानोत्तमारजते न कूप्येण
 याक्रियते सामध्यानशुभानाप्पशुभातयोस्तुवर्णयो
 कूप्ये रलाभे अभवे सति त्वनिरेणकार्या त्वद्विरकाष्ट
 मयीकर्तव्या अथवाये न शरेण पुनापुमान्युरुषः क
 श्चिद्विद्धेभिन्नसावातलाकार्या तस्माच्छरादित्यर्थः

यो ३

साचतुलाप्रमाणेनवि तस्मिन्तद्वादशंगुलानिभवतीति ॥
 शुध्यतुलानां शुभाशुभज्ञानमाह क्लीनस्पनाशोभ्य ।
 यिकस्पष्टुडिः तुलेन तुल्यं तुलितं तुलायाम् एतत्तु
 लाकोशरूपमुक्तं प्राजेशो योगेयिनरो विदध्यात् तु
 लायां तुलितस्पपरिष्किन्नस्पद्रव्यस्पहीनस्पनाशः तु
 योवाच्यो वक्तव्यः अधिकस्पष्टुडिः तुलेन समेन तुल्यं
 समम् नरुनिर्व्ववष्टुडिः तथाचगर्गः येषां प्रणम
 ते सारं तेषां भवन्ति तां समम् येषां तु क्रियते सारं तेषां
 नाशं विनिर्दिशेत् समानित्वसमानिस्पृक्तलयात्
 लितानित्वं तथाचपराशरः तथाचपराशरः सारं
 न्निभसिसम्पानां राज्ञां च विजयोधिकेनादेये मग्नमा
 सम्पत्कनीयस्पवलोदके यस्यां दिशि भवेत्माल्पम्

५
 स्नानं शुचिगंधिमान् तस्याद्विशिविजानीयाद्वाज्ञांशिवम
 नामयमिति एतत्तुलाकोशं तलाभांशगारं रक्ष्यं पर
 मंगुल्यमुक्तं कथितम् नरो मनुष्यः प्राज्ञेशयोगेपि
 न केवलमाषाढयोगे तुलाकोशं विदध्यात् कारये
 यावत् प्राज्ञेशयोगे रोहिणीयोगेपि कारयेत् अस्मि
 न्नोगत्रयेपि पापप्रफाव्यवस्थितान् शुभदाशुद्धिमा
 सके सति विशेषविधानमाह ॥ ॥ स्वातावाषाढास्व
 यरोहिणीषु पापप्रफायोगगतान् शस्ताः प्राह्यं तयो
 गद्वयमप्ययोष्ययदाधिमासो द्विगुणीकरोति स्वा
 तौ स्वाति संयुक्ते चंद्रे आषाढासोत्तराषाढायुक्ते चाथ
 रोहिणी संयुक्ते चंद्रे एतेषु त्रिषु योगेषु पापप्रफाभौ
 मसौ रागारुके तवो योगगतास्तत्रस्थितानां शस्ता

न शुभदाः ॥ ॥ तथा च गर्गः योगैः पापैकपुरुतैः प्र
 ज्ञानामशुभं भवेत् उर्भिन्नाष्टष्टिमकरान्मौमेसौ
 भिन्नमादिशेत् तथा च पराशरः ॥ ॥ शुक्रबुधवृ
 हस्पतिसंयोगैः शुक्रधान्यतिलमुज्जविनाशः रोहि
 णीमममनमिंदोस्तभिन्नदोमष्टष्टिकरम् यदाय
 स्मिन्काले एतेषां योगानामधिमासो द्विगुणीकरोति
 द्वितीयोधिमासकोषाढाख्यो भवति तदा तस्मिन्ना
 ल्योगद्वयं रोहिण्याषाढाख्यमुपेक्ष्यताम्राह्यम् ॥
 एतत्तुक्तं भवति यदा द्वावाषाढौ भवतः तदोपोष्य
 मासद्वयोपद्वयं ग्राह्यम् द्वितीययस्मिन्योगे मल
 रूपत्वादनादरेण कार्य इत्यतः तुक्तं योगद्वयमसी

ति तदाधिमिसिद्धिगुणीकरोति द्वावधिकमासके
 नसह भवति इत्यर्थः स्वातियोगस्पसामाध्वविहि
 तत्वाद्योगद्वयमित्युक्तम् अन्यथायोगत्रयंभवति
 अत्रययोगत्रयमध्यात्रोहिणीयोगस्सविशेषमाह
 त्रयोपियोगस्सदृशः फलेन यदातदावाच्यमसंश
 येन विपर्ययेयन्ति हरेहिणीजं फलेनदेवाभ्य
 दिक्निगाद्यम् त्रयोपिस्वात्पाषाढारोहिणीयोगाय
 दाफलेनसदृशः तत्त्वाभवन्ति तदाशुभंफलम्
 शुभंवाअसंशयेन सहेकंविवाहाय वाच्यंवक्त
 व्यम् त्रिभिरेवशुभैरतिशुभम् शुभैरत्यशुभमि
 ति फलानांवेसदृशंविपर्ययाः फलानिपर्ययेत्या

दृशेभिन्नफलेसति यत्तुरोहिणी^{जं} शुभं शुभ फलं अ
 शुभं वा तदेव निगाद्यं वक्तव्यम् प्रथो नत्वाद्योगद्वयं फ
 लं न वार्धेति अथाष्टसृदिह्वातफलमाह नि
 ष्यन्तिरमिकोपोदृष्टिर्मन्त्राय मध्यमाश्रेष्ठा बह्वजल
 पवनासष्टा शुभाश्च पूर्वादिभिः पवनैः पूर्वाद्यासृदि
 त्सृष्टसृष्टपवनैर्वातैः क्रमेणैतानि फलानि तत्र
 र्वेसादिशियदिवातो वरुति तदनिष्यन्तिस्सस्यानां
 भवति सस्यानि सर्वानि निष्यद्यन्ते अमिकोपोमि
 भयममेधाम् दृष्टिर्मन्त्राय अत्यल्पादन्ति एस्याम्
 मध्यमादृष्टिर्नैर्दृष्टाम् अष्टाप्रधानादृष्टिः पश्चिमा
 याम् बह्वजलपवनाप्रभृतोदका प्रभृतवातावाय
 व्याम् पृष्ठापरिपूरणप्रतिशोभनोत्तरस्याम् शुभाश्च

निश्चेयस्कुसी ऐशान्यां दृष्टिरिति रोहिणीयोगे वायुश्चै
 वंदित्वधत्ते फलानीत्युक्तात्वात्पुनःकरणं निष्पत्तिः को
 पइत्याधिकं शिष्यभ्रान्तिनिराशयकृतमिति ॥ ॥ ॥
 भङ्गोत्पलविरचितायां संहिता विद्युत्तौ आषाढा योगध्या
 यः षड्विंशः ॥ ॥ ॥

सप्तम विदुता (आषाढा योग ध्याय
 by Bhattacharya
 181.4